

ה"ט 8183/12/23 - בנימין בוקששתר נגד נתן ענתבי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 8183-12-23 בוקששתר נ' ענתבי סקה

לפני המבקש נגד המשיב
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
בנימין בוקששתר
נתן ענתבי
ע"י ב"כ עו"ד עמית דוידיאן

החלטה

- מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן גם: "החוק"). דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 5.12.2023 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 7.12.2023.
- המבקש טוען, בין השאר ובעיקר, כי לפניי כחודש וחצי הוא שכר דירה מאת המשיב. החוזה היה לחודש אחד בלבד. ביום 28.11.2023, הסכימו הצדדים להארכת השכירות עד חודש 04/2024. מדובר בדירה בת שלושה חדרים ודמי השכירות החודשיים 4,000 ₪ לחודש. לטענת המבקש, באופן מפתיע, המשיב נכנס יחד עם משפחתו להתגורר בחדר בדירה, זאת ללא כל הסכמה מצדו. יותר מזה, אף שהוא רוצה לעזוב את הדירה, המשיב מסרב להשיב לו את השיקים. המבקש טוען גם, כי המשיב דחף אותו כדי להיכנס לחדר שלו, ולכן הגיש תלונה למשטרה בגין תקיפה.
- המשיב טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי מדובר בבקשה כוזבת שלא הומצאה לו כדבעי, אלא רק הפרוטוקול. מכל מקום, הוא השכיר למבקש "סוויטה" אחת מתוך שתי סוויטות המצויות בדירה אחת שבבעלותו. במעמד השכירות, הסוויטה השנייה הייתה מושכרת לשוכרת אחרת. כאשר האחרונה סיימה את תקופת השכירות ועזבה, הוא עבר לגור בה עם משפחתו, לתקופה זמנית. דמי השכירות שהמבקש משלם הם לפי מה שנהוג בשכונה בה נמצאת הסוויטה. המשיב מכחיש, כי איים על המבקש או הטריד אותו. יותר מזה, המשיב החזיר למבקש סך של 1,000 ₪ בהתאם לבקשתו ועל מנת שיעזוב את הסוויטה כפי שביקש. המשיב טוען, כי הגשת הבקשה נגדו על-בסיס טענות לא נכונות והקריאה לדיון דחוף, על ההתארגנות הקצרה לייצוג משפטי באמצעות עורך-דין, גרמה לו עוגמת נפש והוצאות.
- לאחר שעיינתי בטעמי הבקשה ונתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל דעה לפיה, דין הבקשה

להידחות. כלל הוא, כי התובע את רעהו, עליו להניח תשתית ראייתית לתמיכה בטענותיו ולביסוס עילת בקשתו, זאת מכוח הכלל הראייתי לפיו, "המוציא מחברו - עליו הראיה".

(5) כפי שהסתבר בדיון מיום 7.12.2023, זאת בניגוד לתמונה הראייתית הלכאורית שהציג המבקש בדיון במעמד צד אחד, האחרון שכר למעשה חלק מדירה. הוא שכר סוויטה אחת מבין שתיים, בדירה שבבעלות המשיב. אזכיר, בדיון במעמד צד אחד, המבקש טען כי שכר דירה בת שלושה חדרים, ולהפתעתו בניגוד למוסכם, לאחר שהוארכה תקופה השכירות, המשיב נכנס עם משפחתו להתגורר במושכר. עוד ניתן היה להבין מדבריו באותו דיון, נוכח מעשה המשיב, לא קיימת הצדקה לגובה דמי השכירות שהוא משלם כיום.

(6) אכן, מעיון בחוזה שהציג המבקש בדיון במעמד צד אחד, ניתן היה להבין שהוא שכר דירה. ברם, בדיון במעמד שני הצדדים, הסתבר, כי החוזה מתייחס לסוויטה כאמור, שהיא חלק מדירה, אך כונתה דירה, ולא רק. עוד עלה, כי בתחילת תקופה השכירות, הייתה שוכרת אחרת בסוויטה השנייה וזה היה ידוע למבקש. המשיב ציין בדיון לפניי, כי היה צריך לכתוב יחידת דיור, אך בכל מקרה, המבקש היה מודע למצב העובדתי הקיים.

(7) בדיון במעמד שני הצדדים, כפי שהיה ניתן להתרשם, חל שינו בקו הטיעון של המבקש, באופן זה שלדיון, אומנם הוא שכר רק סוויטה אחת, אך לגבי השנייה, סוכם שהוא ימצא שוכר חלופי במקום השוכרת שיצאה, וכי בעל הבית לא יתגורר באותה סוויטה.

(8) בקשת המבקש מעוררת צָבָר של קשיים: ראשית, המצג העובדתי שהסתבר לעניין יחסי השכירות בין הצדדים, כאמור, אינו עולה בקנה אחד, למצער באופן מלא, עם זה שהוצג במעמד צד אחד. שנית, המבקש לא הוכיח כדבעי קיומו של סיכום לפיו מנוע המשיב מלגור בגפו בסוויטה השנייה. שלישית, עת עסקינן ביחסי שכירות ופרשנות חוזה, ככל שהמבקש סבור, כי יש לו עילה לפי דין שנובעת ממערכת זו (למשל, טענת הפרה), אין הדרך המתאימה לבירור טענה כאמור לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

(9) בדיון במעמד הצדדים טען המבקש, כי הותקף על-ידי המשיב. ברם, לפי גרסתו, התקיפה הנטענת, התרחשה כאשר המשיב ניסה להיכנס לסוויטה שלו (של המשיב), ולדבריו: "אחרי התקיפה מאתמול שהוא דחף אותי כדי להיכנס לחדר שלו" (ש' 25, ע' 6). לפי המשיב, המבקש הוא זה שניסה לחסום אותו מלהיכנס לנכס שלו. מכל מקום, על הטוען לקיומו של אירוע תקיפה, להניח תשתית ראייתית מספיקה ומשכנעת בדבר התרחשותה. תשתית כאמור, לא הונחה כדבעי. מה גם שלא מצאתי כל עיגון משכנע מדוע יחסום המבקש את המשיב מפני כניסה לנכס שלו, בהעדר כל הסכמה אחרת בין הצדדים.

(10) כאמור, הבקשה נדחית.

(11) תוצאת ההליך מצדיקה חיוב בהוצאות, זאת גם בשים לב לכך שהמשיב נזקק לייצוג משפטי. לצד זאת, ניתנת הדעת לטיב ההליך, משכו הקצר, למערכת היחסים הנמשכת בין הצדדים. מכאן, נפסק בזאת סך הוצאות

על הצד המתון. המבקש יישא בהוצאות המשיב בסך 750 ₪, אשר ישולם לו תוך 21 יום.

(12) שימת לבם של הצדדים, כי ניתן להשיג על החלטתי זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע בדחיפות.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ד, 10 דצמבר 2023, בהעדר
הצדדים.